

دست‌مشکی‌ها

نوشته :

شهناز آلوش

(با مقدمه محمد میرزایی)

www.ketab.ir

انتشارات سرمدی

تابستان ۱۴۰۰

سرشناسه
عنوان و نام پدیدآور : دست‌مشکی‌ها/ نوشته شهناز آلوش؛ با مقدمه محمد میرزایی.
مشخصات نشر : تهران : سرمدی، ۱۴۰۰.
مشخصات ظاهری : ۱۵۶ ص.
شابک : ۹۷۸-۹۶۴-۲۵۰۶-۶۹-۹
وضعیت فهرست نویسی : فیبا
موضوع : داستان‌های فارسی -- قرن ۱۴
موضوع : Persian fiction -- ۲۰th century
شناسه افزوده : سرمدی، محمدتقی، ۱۳۳۱ - ، مقدمه‌نویس
شناسه افزوده : Sarmadi, Mohammad Taghi
رده بندی کنگره : PIR۸۳۳۳
رده بندی دیویی : ۸۴۳/۶۲
شماره کتابشناسی ملی : ۸۴۰۷۳۸۴

عنوان : دست‌مشکی‌ها
مؤلف : شهناز آلوش
طراحی جلد و ویراستاری : محمد میرزایی
نوبت چاپ : اول - ۱۴۰۰
شمارگان : ۱۰۰۰ جلد
قیمت : ۶۵۰۰۰ تومان
چاپ و صحافی : آروین

کلیه حقوق مادی و معنوی برای نویسنده محفوظ است

انتشارات سرمدی

تلفن : ۶۶۴۸۷۳۴۰-۴۴ و ۰۹۱۰۱۱۱۱۲۳۲

آدرس : خیابان انقلاب، خیابان دوازده فروردین - پلاک ۲۸۳، مجتمع کتاب

فروردین طبقه منهای دو - واحد ۳۱

صندوق پستی : ۱۴۴-۱۳۱۴۵

وبسایت : www.sarmadipress.com

sarmadipress@yahoo.com

پست الکترونیکی :

شابک : ۹۷۸-۹۶۴-۲۵۰۶-۶۹-۹

فهرست مطالب

۵	مقدمه
۷	مقدمه: نجات زمین
۹	مقدمه: مارون وود (Maroonwood)
۱۱	مقدمه: دست‌مشکی‌ها
۱۵	فصل یک: الیز، روشنایی و امید
۲۵	فصل دو: ناجی حیات
۷۱	فصل سه: یقا
۱۱۷	فصل چهار: شروعی از یک پایان
۱۵۱	گفتار پایانی نویسنده

مقدمه

میلیاردها سال عمر هستی، چهار و نیم میلیارد سال عمر زمین و انسانی که اجدادش کمتر از ۳۰ هزار سال روی زمین سابقه زندگی دارند، خود را صاحب زمین و همه حیات آن می‌دانند. انسانی که پس از هزاران سال مکیدن تنها سیاره‌اش برای پیشرفت و ارضای خود، آسیب‌هایش به زمین گریبان‌گیر خودش شده است. برای آزمایش اشتباهاتش زمین را قربانی کرد و فراوانی خاک و آبش را برای خود دانست تا به هر نحوی هدر دهد.

درختانی که بدون ترس بریدیم، پسماندهایی به پای آب پاک جاری کردیم و آلوده کردن هوایی که بدون آن زنده نمی‌مانیم از آثار کشنده ما بر روی زمین بود.

شناخت ما از این سیاره و گذشته آن به نسبت کم است. به طوری که توانستیم به ماه برویم و روی مریخ پهپاد فرود بیاوریم؛ ولی هنوز

نتوانسته‌ایم به عمیق‌ترین جای اقیانوس‌ها دست پیدا کنیم. همه ما در خانه‌ای زندگی می‌کنیم که آن را نمی‌شناسیم. اینکه قبل ما چه کسی به جای ما زندگی می‌کرده، چگونه از لوازم آن استفاده می‌کرده و چه‌طور برای بقایش تلاش می‌کرده، می‌توانیم بگوییم که فقط ما روش‌های تازه‌ای برای از بین بردن سریع‌تر منابع این خانه پیدا کرده‌ایم.

از دست طبیعت گرفتیم و به طبیعت نیز برگشتیم؛ ولی هرگز قدردان آن نبودیم. به فکر جایگزینی برای زمین هستیم، به جای آنکه به فکر رسیدن به نسخه‌ای بهتر از انسانی که هستیم باشیم. گیاهان و حیوانات را به بردگی خود در آوردیم. با حضور آنها رشد کردیم و نسل خود را ادامه دادیم. در مدرسه روابط ریاضی را بهتر از روابط بین‌مان و رفتارمان با طبیعت یاد گرفتیم. مرنوشت خود را از زبان خود خواندیم و خیلی دیر به یادمان افتاد که ما هم جزء زنجیره جدانشدنی طبیعت هستیم. آموختیم که چگونه موجب انقراض گونه‌هایی از حیات شدیم و همزمان ابزاری برای تخریب سریع‌تر حیات اختراع کردیم.

به گذشته، حال و آینده‌ای احتمالی خود نگاهی بیندازیم. شاید هنوز هم دیر نشده باشد.